

KALIMA

OOSTERSE AFRIKAANSE KRING

Jaargang 22-nummer 4

Januari 2001

20,-/40,-

Editoriaal

Beste Kalimalerers,

De eerste Kalima van het nieuwe, derde millennium is geboren! En ditmaal was het niet zo'n ware bevalling. Het leek wel eventjes of mijn vriend de computer goede voemens had gemaakt bij de start van dit nieuwe jaar. Maar het mocht niet zijn... Zijn editoriaaltje weigerde hij pertinent te aanvaarden. En dat aan het begin van de 21ste eeuw...

Dus neem ik maar weer de pen ter hand om jullie allemaal, vanwege heel het OAK-presidium, veel geluk, succes en een goede gezondheid toe te wensen in het nieuwe jaar!

Astrid

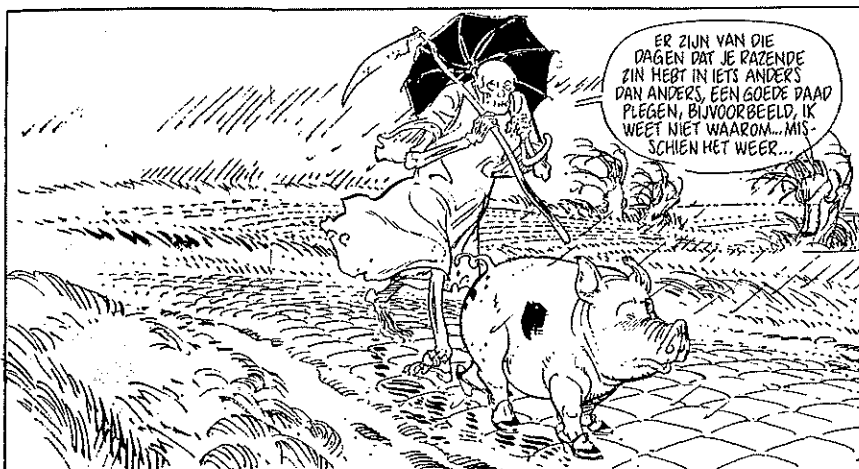
Inhoud

Editoriaal	1
Inhoud	2
De preses spreekt!	3
Stripverhaal	4
Het Oosten	5
Reibo, Hunkeren naar de klok	
Afrika	11
Uli and Uli Art	
Swahili gedichtjes	
Sponsors	14
Spelletje	19
OAKtiviteiten	20
Wist je dat ...	21
Vervolgverhaal: De hospita	22
Soms denk ik wel eens...	24
Cultuuragenda	25
Muziek	28
Gedicht	29
Koken met Alida	30
Ereleden	31
Colofon	31

De preses spreek!

TOT OP HET BOT DOORWEEKT

ER ZIJN VAN DIE DAGEN DAT JE RAZENDE ZIN HEBT IN IETS ANDERS DAN ANDERS, EEN GOEDE DAAD PLEGEN, BIJVOORBEELD, IK WEEET NIET WAAROM... MIS-SCHIEEN HET WEER...

WANT ALS IK DE LUCHT ZIE DAT WORDT NIKS...

OH KIK, LAO-TSE, DIE ARME DROMMEL DAAR, DIE KROM LOOPT VAN DE JICHT, IS DE GEDROOMDE KANDIDAT VOOR EEN GOEDE DAAD. IK JUBEL!

HIER, ARME STAKKER, M'N PARAPLU!

JA!

VOOR MIJ, ECHT?!

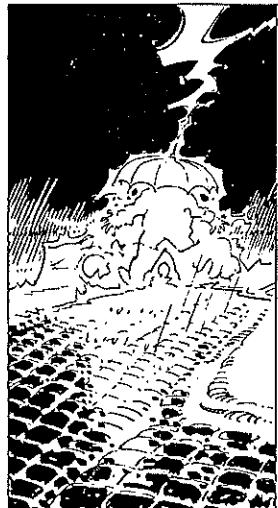
DE DOOD IS EIGENLIJK ZO KWAAD NOG NIET, WEER ZO EEN PIE HET SLACHT-OFFER IS VAN EEN KWADE REPUTATIE...

WEER IEMAND BELUKKIG GEMAAKT

HEERLIJK OM GOED TE DOEN.

HIJ IS JUIST HEEL MENS-LIEVEND, STERKER NOG: DE DOOD KAN JE LIT JE LIJDEN HELPEN...

SHIT NOG AN TOE! WIL JE EEN GOEIE DAAD PLEGEN...

BOUCQ + IDÉE: DELEURENCE

Het Oosten

REI BO

Hunkeren naar de klok

Een essay over geschiedenis en evolutie van de SHAKUHACHI, een bamboefluit die via JAPAN in het Westen bekend is geworden, maar met een lange Chinese voorgeschiedenis.

De exacte periode wanneer de *Shakuhachi* ontstaan en in China geïntroduceerd werd, is moeilijk te achterhalen. Tenminste, geen enkele musicoloog is daar duidelijk in. Men neemt aan dat de oorsprongen liggen bij de Indische bamboefluit, de *Bansuri*, of bij de bamboefluit uit de Turkmeense gebieden, de *Ney*. Algemeen wordt aangenomen dat met de invoering van het boeddhisme in de 6de eeuw door Bodhidarma, de bamboefluit ook is meegekomen. Nog dit, er was reeds een vorm van boeddhisme in China, maar die was gereserveerd voor de elite. Door de invloed van de persoon Bodhidarma kreeg het boeddhisme de openheid die het nog steeds kenmerkt. Maar, we dwalen af. Terug naar de *Shakuhachi*.

Uit China komen de eerste echte bronnen over een bamboefluit in de 9de eeuw, middenin de Tang dynastie, niet voor niets één der mooiste periodes in de geschiedenis van China. Er leefde toen een Zen-meester Chenchou P'u-K'o (Chinese benaming), in het Japans Chinsu Fuke. De juiste data hebben we niet, maar hij was een tijdgenoot van Zen-meester Rinzaï (Japanse benaming) waarvan we weten dat hij overleed in 866. Voor de leesbaarheid behoudt ik de Japanse benamingen, daar de informatie meestal uit deze kontreien komt.

Chinsu Fuke speelde geen bamboefluit, maar had steeds een handklok, *Taku*, bij zich. Eén van zijn volgelingen, Chang Po, was zo gefascineerd door het geluid van de klok, dat hij een bamboestok zocht waaruit hij zich een fluit sneed die de toon van de klok kon evenaren. De eerste fluit heette dan ook *Kyotaku* of 'vervangklok'. Alhoewel de familie Chang Po gedurende 15 generaties de *Kyatoku* in China heeft onderricht, is de school nochtans bekend geworden onder de benaming *Fuke-Shu*, de vroegste school van de *Shakuhachi*, de latere Japanse benaming voor de bamboefluit.

VERDERE ONTWIKKELING

De man die de bamboefluit naar Japan bracht, waar ze haar volledige ontwikkeling zou krijgen, was Kakushin (1207-1298). Kakushin was een Japanse Zen-monnik die, net zoals Dogen (1200-1250), het oorspronkelijk boeddhisme ging zoeken in China. Daar kwam Kakushin in contact met een nazaat van de familie Chang Po. Het is bij deze man, Chang San, dat Kakushin gedurende jaren de *Kyotaku* heeft geleerd.

Teruggekeerd in Japan, vestigde Kakushin zich in Saihoji, een tempel in de provincie Kishu, waar hij een school stichtte: Kichiku, het begin van het *Shakuhachi*-spel in Japan.

In China zitten we in het midden van de Song dynastie, in Japan in de Kamakura. In Japan was er reeds sedert de 6de eeuw een bamboefluit. Ze werd gebruikt in *Gagaku* (hofmuziek), maar het geluid was te week voor *Gagaku* en geraakte in onbruik. De bamboefluit bleef nochtans aanwezig onder de benaming *Hitoyorigi* en werd gebruikt voor verschillende muziekvormen. Deze fluit was merkkelijk kleiner (33,5 cm) dan de *Shakuhachi*. We nemen dan ook aan dat sedert de terugkeer van Kakushin in de 13de eeuw, de *Shakuhachi* zich volledig ontwikkelde tot het instrument waarvan de muziek een ware religie zou worden. De religie van 'Hier en nu: ichi on su butsu'. De boeddhistische voorstelling van de mens via geluid.

In ieder geval, gedurende de Edo periode (1615-1868) was de *Shakuhachi* te horen in de straten van de grootsteden zoals Kyoto, door de reizende en bedelende Zen-monniken van de Komuso-sekte. Zij droegen, nog steeds trouwens, brede taftan hoeden waardoor ze onherkenbaar waren, maar daardoor juist hun afstand tot de wereld aanduidden. Het instrument, de *Shakuhachi*, was tot volle wasdom gekomen en had een standaardafmeting van 54 cm (1 shaku en 8 Sun).

Alhoewel het instrument een religieuze inslag had, zijn er verhalen bekend van reizende monniken die de *Shakuhachi* ook wel eens als wapen gebruikten om zich te verweren tegen overvallers op de onveilige wegen van het toenmalige Japan. Vooral de *Nobekan*, een groter formaat en bestaande uit één deel, was een geducht wapen. In de hoop erkend te worden als een wettelijke organisatie en daardoor ook de bescherming verwervend van het gouvernement, ontvingen ze hun licentie van de eerste Shogun in 1618, het begin van de Edo-periode, hen het recht verlenend om overal in het land *Shakuhachi* te mogen spelen.

Deze spelers waren de Fuke-Shu, onderdeel van de Komuso-sekte. Ze mochten slechts les geven buiten de tempel aan niet-monniken indien ze deel uitmaakten van de Samoeraiklasse, en fungeerden ook als informateur bij het gouvernement. Alhoewel de *Shakuhachi* soms werd gebruikt als wapen, bleef het toch een religieus instrument, een *Hoki*, een instrument om te mediteren, ongeschikt als amusement, maar een manier om 'Blowing Zen' te beoefenen. Deze houding tegenover de *Shakuhachi* is in de verschillende scholen thans nog steeds aanwezig. De muziek begon nochtans stilaan door te dringen bij de bevolking en in de Geishakwartieren waar Folksongs en theaterliedjes gespeeld werden.

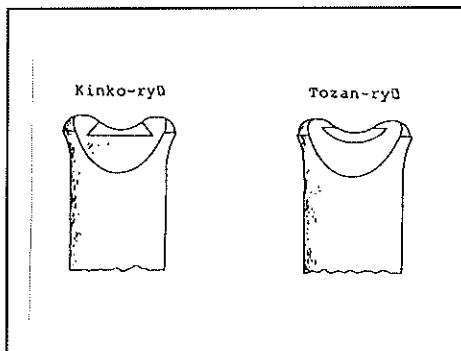
Het was slechts toen de Fuke-Shu hun privileges verloren in 1847 (Meiji) dat de *Shakuhachi* volledig werd opgenomen in het Japanse sociale leven. Nieuwe scholen werden opgericht, zoals Ueda-ryu, Chikuho-ryu, Meian-ryu. Deze laatste benaderde nog het dichtst de Fuke-Shu traditie. De *Shakuhachi* begon deel uit te maken van kleine ensembles. Vooral de combinatie *Shakuhachi*, *Koto* en *Shamisen* was erg in trek.

EENENTWINTIGSTE EEUW

Deze situatie is nu nog ongeveer dezelfde. Er zijn thans professionele spelers die experimenteren met het instrument, door extra gaten te boren, nieuwe speeltechnieken te ontwikkelen, enz. De *Shakuhachi*-traditie is vandaag zeer levendig. Er zijn mogelijkheden om aan een instrument te geraken. We kunnen soms een concert meepikken van een Japanner, iemand zoals Dhr. Iwamoto, die in april 2000 in Brussel te beluisteren was. Zelf heb ik, samen met Michael Goethals, ook de gelegenheid gehad om te studeren bij Dhr. Iwagami. Kortom, met de nodige interesse en een kleine inspanning is het zeker mogelijk om zelf deze schitterende muziek aan te leren. Laat ons eens kijken naar de ontwikkeling van de verschillende scholen, hun invloeden en programma's.

KINKO-RYU

Er zijn nog steeds twee grote scholen in Japan voor het aanleren van *Shakuhachi*. De 2 scholen vertonen nogal wat verschillen die ik zal trachten te belichten.

Kinko-ryu werd gestart in Tokyo, door Kurosawa Kinko (1710-1771). De verschillen zitten vooral in het schrift van de partituren, maar ook in de basisvingerzettingen en de ornamenten. De fluitjes zijn ook licht verschillend aan het mondstuk (zie tekening).

De Kinko-traditie heeft 36 basis-soloutvoeringen, gebaseerd op het oude Fuke-Shu *Shakuhachi*-repertoire. Deze zijn allemaal gearrangeerd of gecomponeerd door Kurozawa Kinko. De partituren van de twee scholen verschillen onderling nogal wat. Kinko gebruikt een systeem van punten en zigzaglijnen om de ritmes aan te duiden, terwijl bij Tozan de lengte van de noten aangeduid wordt met streepjes. Na de Tweede Wereldoorlog werd de maatvoering ingebracht, net zoals in het Westen. In ieder geval, beide scholen hebben een gelijklopend repertoire. Je zou kunnen stellen dat Tozan meer belang hecht aan moderne muziek. Er zijn verschillen in het spelen, maar die zijn miniem, zoals de manier om te fraseren, ornamenten te plaatsen en de manier om een stuk te beëindigen.

TOZAN-RYU

第十四 % 甲 庸	第十三 % 甲 庸	ワ、 シ、 タ	シ、 シ、 タ	タ シ、 シ	第十三 % 甲 庸
シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ
シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ
シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ
シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ
シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ	シ、 シ、 シ

Een voorbeeld van Tozan Shakuhachi-partituur.
De muziek wordt van rechts naar links en van boven naar onder gelezen.

Het was Nakao Tozan die een nieuwe school voor *Shakuhachi* startte in 1896, te Osaka. Later werd Kyoto, nog steeds trouwens, het centrum. De lessen worden op verschillende plaatsen gegeven. Dat kan zijn in de woning van de meester of in een gehuurde studio. Het aanleren blijft een orale traditie. De muziek dient beluisterd te worden en wordt in eerste instantie geïmiteerd. Er zijn heel wat zaken die niet kunnen worden genoteerd. Dat is zo voor alle traditionele *Shakuhachi*-muziek. De *Honkyoku*-stijl is vrij van vaste ritmiek, dus men dient zorgvuldig te luisteren om de sfeer en de inhoud van het stuk te volgen en weer te geven. Tijdens de les is er een minimum aan verbale informatie. Verwacht wordt dat de student leert door op te letten en te luisteren naar de voorbeelden van de leraar. Het einddoel is niet enkel het instrument te spelen, maar ook de kennis van muziektheorie. Na deze periode kan men zijn meester beginnen helpen met het aanleren van *Shakuhachi* aan nieuwe studenten.

Er zijn twee categorieën muziek:

- 1) *Honkyoku* (hon: origine; kyouku: muziek). Een ‘vrije’ vorm in de interpretatie van de partituur. Iedere partituur dient wel eerst samen met de meester volledig doorgenomen te zijn, om de inhoud correct te kunnen weergeven.
- 2) *Gaikyoku*. Meestal ensemblestukken geschreven voor *Shakuhachi*, *Koto* en *Shamisen*. Er is nog een onderverdeling in *Kokyoku*, de oude muziek en *Shinkyoku*, de modernere muziek vanaf 1910 tot heden. *Koto*-muziek is ook genoteerd in *Shakuhachi*-symbolen maar voor de *Shamisen* is er gechiffreerde tablatuur.

HET INSTRUMENT

Uiteraard is ieder nieuw muziekinstrument moeilijk om te beginnen aanleren, maar de *Shakuhachi* is vooral in het begin lastig. Sommige studenten hebben het moeilijk om een geluid te produceren, zelfs na verschillende lessen. Het is dan ook voor de leraar geen gemakkelijke taak om ze in het begin niet te demotiveren. Er zijn twee belangrijke factoren om geluid te verkrijgen: de juiste houding van de fluit aan de mond en de

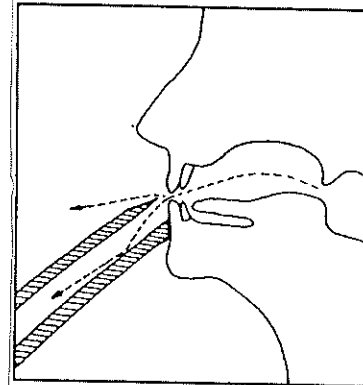
correcte splitsing van de luchtstroom door het mondstuk. In het begin is het zelfs aan te raden dit te doen voor een spiegel zodat je zelf correcties kunt aanbrengen. Vooral het zachte aanblazen is belangrijk. Indien je forceert wordt het lelijk, onmuzikaal. Verlies niet te vlug je geduld. De juiste toon vind je door het instrument zachtjes te balanceren op de kin tot wanneer een volle toon opstijgt. Eens je dit stadium bereikt hebt, registreren je hersenen de plaats en houding van het instrument. Nogmaals, geduld is hier in dit stadium de beste raadgever. Het kan ook zijn dat je in het begin soms draaierig wordt. Dit is normaal, je lichaam heeft zich nog niet aangepast aan deze nieuwe ademhaling, die een diepe, kort inademing vereist via mond en neus, gevolgd door een langzame dosering van de uitademing.

Van zodra je een toon kunt produceren, is het tijd om aan de vingerzetting te denken. Het is de duim van de linkerhand die het achterste gat bedekt, terwijl de wijsvinger en de ringvinger de topgaten bedekken. Bij de rechterhand zijn het de wijs- en de ringvinger die de laagste gaten raken. Het vasthouden en klemmen gebeurt door de respectievelijke duimen en de kin. Dus de kin, duimen en middenvingers blijven steeds in contact met de *Shukahachi*.

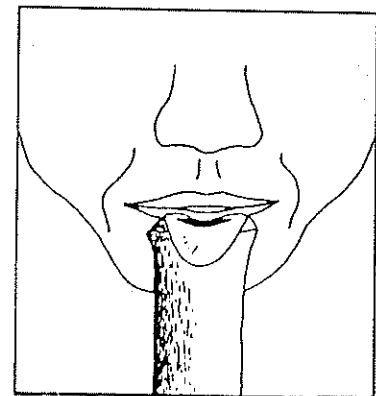
De traditionele houding voor het spelen is ofwel geknield op de Japanse manier (lastig voor westerse muzikanten), ofwel rechtopstaand. Een stoel is ook toegelaten. Er wel zorg voor dragen dat de rug rechtop blijft, dit is een voorwaarde voor een goede ademhaling. Het hoofd dient rechtop te zijn, de armen op een natuurlijke relaxte manier naar beneden tegen het lichaam. Hier in deze context is het uiteraard niet mogelijk om een volledige cursus door te nemen, maar deze paar instructies geven toch een idee waarmee je bezig bent.

GEESTELIJKE DISCIPLINE

Men speelt geen *Shakuhachi* om het maken van muziek, het is het beoefenen van shugyo, een geestelijke discipline. De oefeningen gebeuren dan ook zonder toeschouwers. Tijdens het spelen moet je trachten het instrument een deel van je lichaam te laten worden. De *Shakuhachi* wordt een verlenging van je lichaam. Wanneer je dit doet, begrijp je dat het geluid dat je voortbrengt een deel is van jezelf. Later zul je zelfs erkennen dat het geluid je werkelijke zelf is, waarbij het lichaam je helpt dit geluid te produceren. Tijdens de lessen, indien je vragen hebt over de *Shakuhachi*, stel ze eerst aan jezelf, tracht zelf een antwoord te vinden vooraleer je de vraag stelt aan je leraar. Dit zal je ontvankelijkheid zeker ten goede komen.

Het aanblazen

De geluiden zijn de resultaten van onze ademhaling en daardoor ook de essentie van het leven. En de ademhaling, is ze niet de bron van de stilte? Het is in die stilte dat we kennis ervaren van het oneindige geluid. Zoals reeds gezegd in het begin, berust de opleiding in het imiteren van de meester. De meester gebruikt uitsluitend muziek. Het is zeldzaam dat er iets wordt gezegd. Het is in eerste instantie het lichaam dat aanleert. De leerling dient een geesteshouding aan te kweken die zijn lichaam toelaat te leren. "Houding juist, geest juist", net zoals de Zen-meesters zeggen tegen hun discipelen. In tegenstelling tot het westerse systeem ontwikkelt de leerling zijn eigen leersysteem in het spoor van de meester.

De opleiding is een initiatieke weg, dus is er in feite nooit een eindresultaat. De praktijk heeft als doel het ontwakken door de absolute toon: tetei on. Niet de melodie is belangrijk, maar de kwaliteit van iedere muzieknoot. Bij het beluisteren van sommige *Honkyoku*-stukken kan men vaststellen dat er tijdens het spelen bruuske accenten gelegd worden op de laagste noten van het instrument (murai-ki). Deze accenten komen overeen met de kreten (katsu), geslaakt door Zen-meesters om te antwoorden op de vragen van hun leerlingen. De monnik Rinzai heeft daar een ganse reputatie mee opgebouwd.

Ook de invloed van boeddhistische sutra's speelt zeker een rol in de uitvoeringen van *Honkyoku*-melodieën.

Het geluid van de *Shakuhachi* geeft een impressie van kalmte, meesterschap, grootheid en onwerkelijkheid, niet enkel bij de luisteraars, maar ook aan de spelers zelf die een staat van innerlijke rust ervaren. Vrij van illusies brengt de *Shakuhachi* je onmiddellijk in relatie met het Universum. De praktijk van het instrument is toegankelijk voor iedereen die zich wenst te bekwamen op de 'Weg van de Bamboe'.

Bronnen:

Studien zur Traditionellen Musik Japans (5): Andreas Gutzwiller, 1983

Shakuhachi: Jhon Kaizan, Neptune, 1978

Japanese Bambooflute: Masayuki Koga, 1978

Dogen's formative years in China: Takashi James Kodera, 1980

Bodhidharma, Oorsprong van Zen: Karnak, Amsterdam, 1987

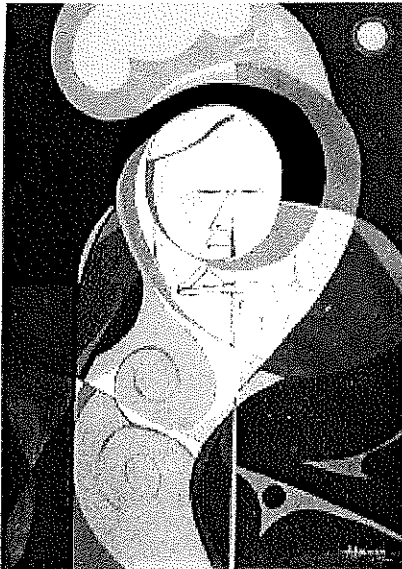
Marc Senechal (in 'China Vandaag', november 2000)

Lezers die meer inlichtingen wensen over het aanleren van de *Shakuhachi*, kunnen zich wenden tot de redactie van 'China Vandaag' of tot de auteur: Marc Senechal, telefonisch te bereiken op nr. 09/223.18.56, of emailen naar: twms@rudys-vds.net. Er is ook een website: <http://users.skynet.be/twms>.

Afrika

ULI AND ULI ART

Ogini bu uli - what is uli? In an Igbo village setting, the response to this question may be in three forms - uli bu ife umunwanyi ne te naru - uli is what women rub on their bodies, uli bu ife umunwanyi ne de naru - uli is what women draw on their bodies, or a third alternative uli bu ife umunwanyi ne se naru aja - uli is what women draw on the wall. From the first response, we can define uli as the substance women apply to their bodies, while the other two responses explain that uli represents the images that women draw either on their bodies or paint on the walls of shrines or compounds. Uli art therefore refers to the act of either body adornment or wall painting by Igbo women using a repertoire of motifs derived from animate and inanimate objects.

Virtually everything that can be seen and felt within the Igbo world, animate and inanimate, were abstracted and represented by the women in two-dimensional forms; as such it is difficult to know the number of uli motifs. From the smallest dot - ntupo - to the sacred python - Eke - which can grow up to 30-feet in length, the star, the moon, cassava leaf, cooking pot, the movement of a snake, and so forth, are represented as motifs abstracted from the natural world. It is known that some motifs exist for certain parables, as noted by Olu Oguibe in his study "Notes on Murals from Three Private Compounds in Nnobi" in which he cites the motif Ebu Uwa eje ahia "You cannot carry the entire world to the market".

For body adornment, the uli tree - osisi uli - produces fruits which are crushed, and the extracted juice is left to ferment for four to seven days. During the period of fermentation, the juice turns indigo in color, and at the discretion of the artist, this substance (uli) can be applied directly to the human body or diluted with water to the desired consistency before application.

The application of uli on the human body is done with nma uli which is a wooden or an iron knife capable of producing visible lines. The choice of motifs used in the painting remain the sole preserve of the artist. The artist applies the uli on the body spontaneously. A good artist never erases or cleans the body once painting has begun. To be

distinguished in this art practice one must have the experience which comes with age, and, of course talent. Painters within the different communities are recognized and respected for their individual skills and abilities. In the past female bodies were painted during festivals, at the birth of a child, at funerals, or on other special occasions.

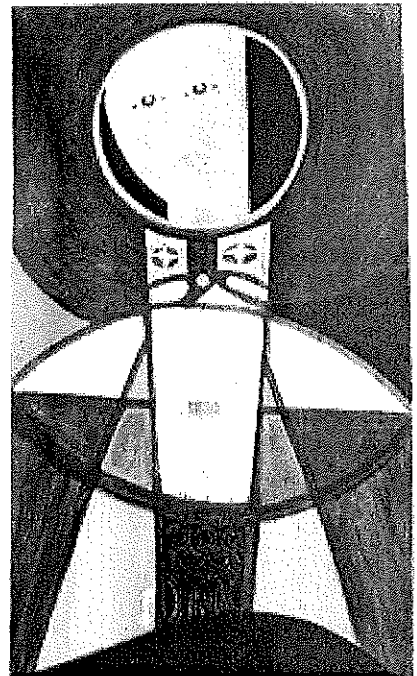
While body painting revolves around the individual artist, wall paintings were produced by communal efforts of a group of women. The pigments used in uli wall painting are derived and processed locally.

The colors are black, white, red, and yellow. Black is obtained from soot deposited by cooking fire. The white is derived from white clay - aja ocha or baked kaolin - nzu. Yellow as we know it is not available in its pure form. Instead sandstone - nchala is used to produce yellow ochre. Red is obtained from a tree of the camwood family.

The introduction of the blue on the palette of women wall painters is a recent development emanating from the availability of washing blue. Occasionally, the colors green and brown are found on mural paintings. Green is produced by crushing leaves of the okwe tree which has thick, watery cuticles. Brown is produced as a result of the transparency that is achieved when uli dries on the wall.

Wall paintings are executed mainly during the dry season on festive occasions. The walls to be painted are divided arbitrarily into segments making it possible for individual artists to paint independently of the others while the head painter supervises. The other role of the head painter is to put on the finishing touches, and often they are specifically entrusted with decoration of shrine walls, which they at times work on single-handedly because of their smaller sizes when compared with compound walls. Uli motifs used for wall decorations are larger than those used for body adornment. They also bear more relevance to the animate world, which Uche Okeke believes is an attempt to "unite nature with the spiritual environment" particularly in the case of shrine decoration.

Unfortunately, uli body and wall painting practices are waning. Sadly, the last major wall painting exercise had to be commissioned and paid for by Obiora Udeyichukwu, Herbert Cole, Ulli Beier, and Chike Aniakor in 1984. By the turn of this century, the practices may have died out completely.

Bron: <http://www.afrika.com>

Swahili gedichtjes.

MAHABA NI SUMU, NI SUMU KATILI
MAHABA NI TAMU, KWA WATU WAWILI

Liefde is een gif, een dodelijk gif
Liefde is zoet, voor twee mensen

UKITAKA MOYO WANGU.

UKITAKA MOYO WANGU, NI TAYARI KUKUPAO
NAWE WAKO UWE KWANGU, USIWE KWA MUNGINEO
HAPA T'AKUFANYA WANGU, NIWE WAKO WA PEKEO
MPUMBAVU APENDAO, PENDO UPANDE MMOJA.

Als je mijn hart wil.

Als je mijn hart wil, zal ik het je geven
Ik wil de jouwe zijn nu, dan ben jij niet met iemand anders
Dan geef je het hier aan mij, dan ben jij de enige voor mij
De domme hij heeft lief, hij houdt slechts van een zijde

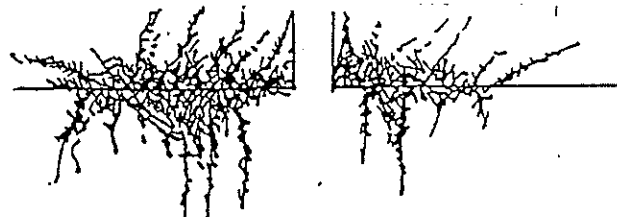

Sponsors

Blandijnberg 1

Oosterse Afrikaanse Kring

TAVERNE PETRUS

*specialiteit spaghetti
en snacks*

ST. AMANDSTR. 15 GENT

RAJ

Leetwinkel - Theehuis

Kraanlei 43A 9000 Gent

Tel: 09.234.34.59

Open op wo - zo 11u-23u

RAJ

OULDHEDEN EN ETNISCHE VOORWERPEN UIT
INDIA - PAKISTAN - BHUTAN - NEPAL - TIBET

Ons magazijn
is uitzonderlijk open
voor publiek

op vrijdag 19 november
op zaterdag 20 november
op zondag 21 november
telkens van 14.00 u tot 18.00 u.

In de Kogelstraat (Dampoort) zie plan.

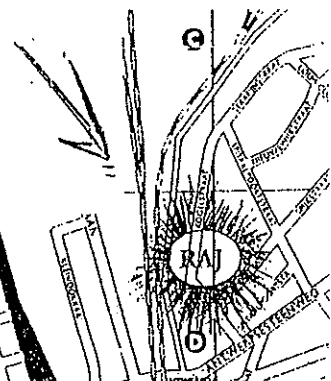

RAJ

Jan Broedelstraat 40 9000 Gent

Tel: 09.225.18.95

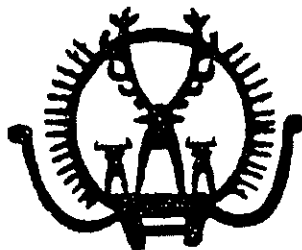
Open op do - zo 14u-18u

OULDHEDEN EN ETNISCHE VOORWERPEN UIT
INDIA - PAKISTAN - BHUTAN - NEPAL - TIBET

RESTAURANT ANKARA

TURKSE SPECIALITEITEN

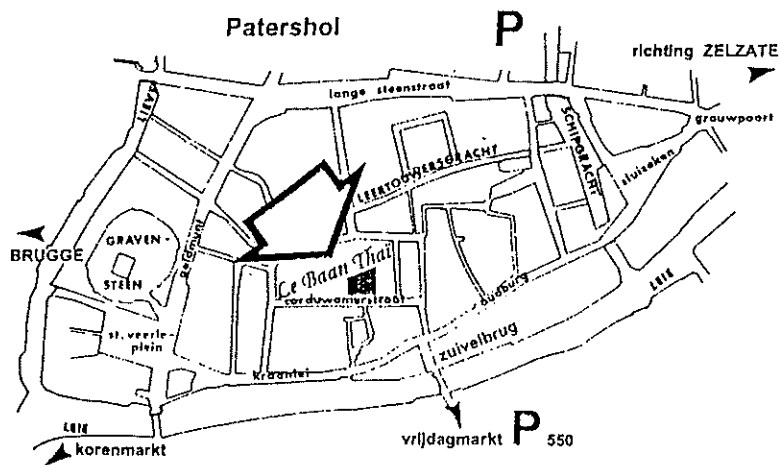

Open van:
12.00 tot 14.00 uur
en 17.00 tot 24.00 uur
Zon en feestdagen doorlopend open
Gesloten op maandag

Tapmaz Resul

Oudburg 44
9000 Gent
Tel: 09/225.78.18

Restaurant *Le Baan Thai*
is gelegen in 't Patershol vlakbij de vrijdagmarkt

Le Baan Thai

THAISEKEUKEN

CORDUWANIERSTRAAT 57 • 9000 GENT ('t patershol)

TEL. 09/ 233 21 41 • FAX 09/ 233 20 09

open vanaf 18.30u.

op zondag open 's middags van 12u. tot 14u. en vanaf 18.30u.

ook gerechten om mee te nemen

gesloten op maandag

Oosterse Afrikaanse Kring

boekenfonds
Marnix n.v.

NEDERKOUTER 109

B-9000 GENT

TEL. : (09) 225 10 92

Openingsuren

Middag

Avond

Maandag-Vrijdag

Zondag-donderdag

Vrijdag

12u-15u

19u-5u

20u30-5u

Elke woensdag : 22u-23u
Happy Hour : 1 pint + 1 gratis

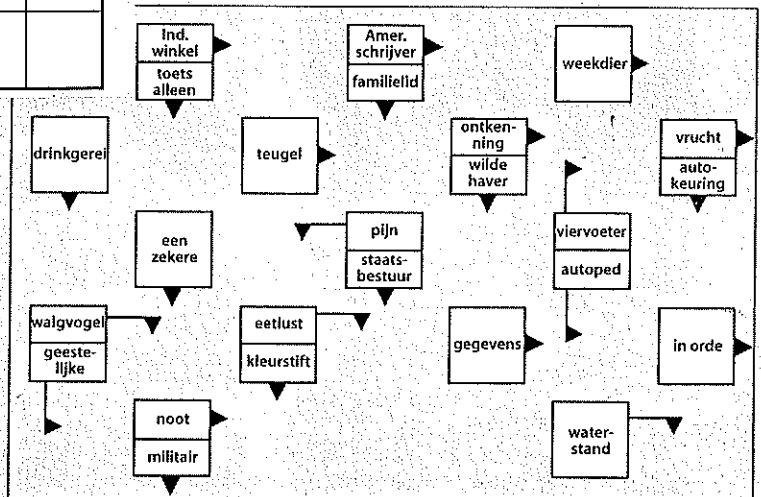
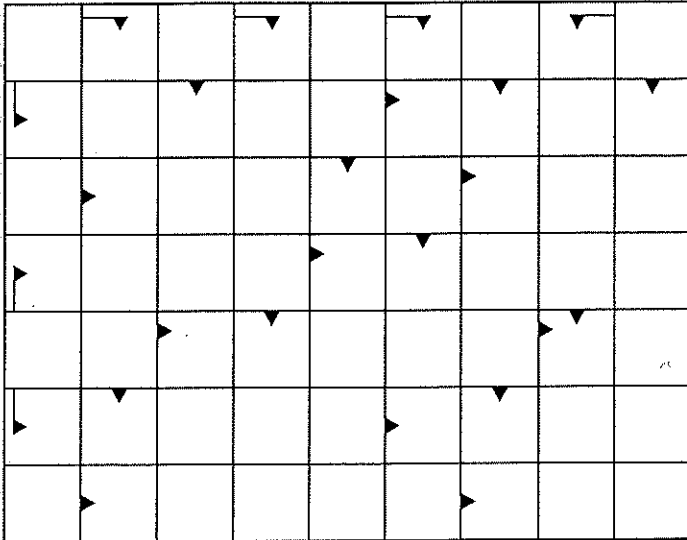
Overpoortstraat 102

Oosterse Afrikaanse Kring

Spelletje

ZWEEDSE LEGPUZZEL

In deze puzzel ziet u een leeg diagram en 16 losse omschrijvingsvakjes. Het is aan u om uit te zoeken waar in het diagram elk omschrijvingsvakje moet komen te staan, zodat u daarna de puzzel op kunt lossen.

Oplossing vorige maand:

V V A U B S T
 V E R V A L E S T R I K
 R A A D S H E E R A A
 S A L E T K N O E R T
 A T B L E T A N A T
 R C A R I T A S I
 Z E B R A N E T E L I G
 K E U R I N G K I N
 O K E M E E N T D A
 I S L A M N I E T I G
 I N T E R E S S E A A I
 G B O R S T R O K O
 D M S A N E E T
 H E T S A M N E L B A
 L A T R A D A R O G
 G E B E T E R M A I N E
 G O E D M U L M I
 H E N E C A M E E
 G E O M E T R I E E T A

OAKtiviteiten

Donderdag 11 januari	Opera: De toverfluit
Dinsdag 16 januari	Nieuwjaarsreceptie
Vrijdag 2 tot vrijdag 9 februari	Reis naar Marrakech
Dinsdag 13 februari	Kwis
Donderdag 29 maart	Kaas- en wijnavond

Inschrijven kan op de permanenties van het OAK, in de kelder van de Blandijn.

Permanenties: Dinsdag van 10u00 tot 14u00

Donderdag van 10u00 tot 12u00 en van 13u30 tot 15u30

Meer informatie kan je vinden/verkrijgen op de permanenties, op de gele affiches van het OAK, op onze webstek (www.student.rug.ac.be/oak), bij presidiumleden of via email (oak@student.rug.ac.be).

*Ik wil je vriend zijn
Voor altijd, zonder breuk of verval.
Wanneer de heuvels vlak zijn
En de rivieren droog,
Wanneer het onweert in de winter,
Wanneer het regent en sneeuwt in de zomer,
Wanneer hemel en aarde één worden,
Pas dan zal ik van je scheiden.*

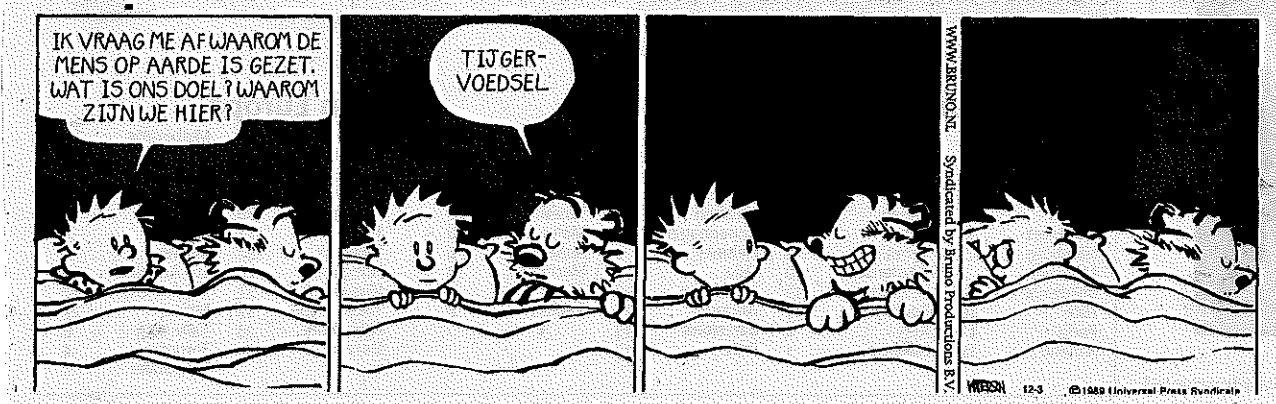
CHINEES, 1ste EEUW NA CHR.

Wist je dat ...

- Er na een punt een komma komt?
- De Eskimo's warm water in hun ogen doen opdat ze niet zouden bevriezen (volgens Tine)?
- Ik (Sofie) er mijn longen nog eens ga uithoesten?
- Ik (Aagje) die dan wel zal opvangen?
- Ik (Sofie) dat mega-sympathiek vind?
- Tom (de preses van VGK) een liedje kent in het Swahili, maar dacht dat het Russisch was?
- Tango nog wel lekker is?
- Dit pils met grenadine is?
- Thijs het heeft over politieke verwarming?
- De Chinese film er geen doekjes om wond?
- Er iets niet klopte met de puntentelling op het nachtspel?
- Het groepje van Elke, Stefaan, Sven en Aagje 2 individuele proeven gewonnen hadden en toch laatste waren?
- Dit eigenlijk absoluut niet belangrijk is?
- Het vijgen voor Kerstmis zijn?
- Het groepje van Sofie, Mil, Frank en Cindy gewonnen was?
- Dit dankzij de grote mond van Frank was?
- Vanessa aan het wenen was omdat haar elastiekje ging vliegen?
- Er op onze eerste fuif muizen dansten?
- Er namelijk geen kat was?
- Onze tweede fuif daarentegen zeer geslaagd was?

Casper en Hobbes

door Bill Watterson - Syndicate Bruno Productions

Oosterse Afrikaanse Kring

Vervolgverhaal

Lees mee met het OAK ! We kozen speciaal voor jullie het bekende “De hospita” van de beroemde schrijver Roald Dahl, de “grootmeester van het korte verhaal”. Om de spanning er in te houden, maakten we er een vervolgverhaal van in vier delen... vanaf nu zul je nog ongeduldiger wachten op elke volgende Kalima ! Tenminste, als je niet zo flauw bent om meteen naar de bibliotheek te stappen...

DE HOSPITA

DEEL 2

Vorige week lazen we hoe de jonge Billy Weaver door zijn bedrijf naar Bath wordt gestuurd. Bij zijn zoektocht naar een verblijfplaats, ontdekt hij in een stille straat een uitnodigend uitzienend pensionnetje, met het bordje KAMERS MET ONTBIJT voor het raam...

En toen overkwam hem iets heel vreemds. Hij deed juist een stap naar achteren en was bezig zich af te wenden van het raam, toen zijn aandacht ineens op een bijzonder merkwaardige manier werd getrokken en vastgehouden door dat kleine kaartje. KAMERS MET ONTBIJT stond erop. KAMERS MET ONTBIJT, KAMERS MET ONTBIJT, KAMERS MET ONTBIJT. De woorden leken stuk voor stuk op grote zwarte ogen die hem aanstaarden door het raam, die hem hypnotiseerden, hem dwongen te blijven waar hij was en niet aan dat huis voorbij te lopen, en voor hij het wist was hij op weg van het raam naar de voordeur van het huis, klom het stoepje op en stak zijn hand uit naar de bel.

Hij drukte op het knopje. Hij hoorde de bel ergens in de verte, in een achterkamer, overgaan en *op hetzelfde moment* –het gebeurde echt op hetzelfde moment want hij had nog niet eens de tijd gehad om zijn vinger van de knop te halen- ging de deur met een zwaai open en stond er een vrouw voor hem.

Normaal gesproken duurt het altijd minstens een halve minuut voordat de deur opengaat wanneer je ergens hebt aangebeld. Maar dit mens was net een duveltje in een doosje. Hij belde aan en –*floep*, daar stond ze! Hij schrok er gewoon van. Ze was een jaar of vijfenveertig, vijftig, en zodra ze hem zag schonk ze hem een warme, hartelijke glimlach.

‘Kom toch binnen,’ zei ze vriendelijk. Ze ging opzij en hield de deur wijd open terwijl Billy automatisch een stap naar voren deed. De impuls, of beter gezegd het verlangen, om op haar uitnodiging in te gaan was buitengewoon sterk.

‘Ik zag zojuist uw kaartje voor het raam,’ zei hij, terwijl zich dwong te blijven staan.

‘Ja, dat weet ik.’

‘Ik zoek een kamer.’

‘Dat komt prachtig uit, beste jongen,’ zei ze. Ze had een rond, roze gezicht en heel lieve, blauwe ogen.

‘Ik was eigenlijk onderweg naar The Bell and Dragon,’ zei Billy. ‘Maar toen zag ik ineens dat kaartje voor het raam.’

‘Blijf toch niet in de kou staan, beste jongen,’ zei ze.

‘Hoeveel rekt u?’

‘Vijfenthalve shilling per nacht, inclusief ontbijt.’

Dat was ongelofelijk goedkoop. Het was nog niet de helft van wat hij bereid was geweest te betalen.

‘Maar als dat te veel is,’ vervolgde ze, ‘kan ik er misschien nog wel wat afdoen. Eert u ’s ochtends een ei bij uw ontbijt? De eieren zijn momenteel duur. Zonder ei is het een halve shilling goedkoper.’

‘Vijfenthalve shilling lijkt me erg redelijk,’ antwoordde hij. ‘Ik wil hier graag komen logeren.’

‘Dat wist ik wel. Kom toch binnen.’

Ze leek hem verschrikkelijk aardig. Ze leek sprekend op de moeder van zijn beste schoolvriend, bij wie hij eens in de kerstvakantie had gelogeed. Billy nam zijn hoed af en stapte over de drempel.

‘Hang daar maar op,’ zei ze, ‘en laat ik u even uit uw jas helpen.’

Er hingen geen hoeden of jassen in de hal. Er stonden geen paraplu’s, geen wandelstokken –niets.

‘We hebben het rijk helemaal voor ons alleen,’ zei ze en lachte hem over haar schouder toe terwijl ze hem voorging naar boven. ‘Het komt niet zo dikwijls voor dat ik het genoeg heb een gast in mijn nestje te mogen ontvangen, ziet u.’

Het arme mens is een beetje geschift, zei Billy bij zichzelf. Maar wie daarop kijkt is een kniesoor, voor vijfenthalve shilling per nacht. ‘Je zou juist denken dat ze hier de deur plat zouden lopen,’ zei hij beleefd.

‘Ach ja. Dat is ook zo, lieverd. Dat is ook zo, natuurlijk is dat zo. Maar de moeilijkheid is dat ik geneigd ben een *ietsjepietsje* kieskeurig en lastig te zijn –als u begrijpt wat ik bedoel.’

‘Ja natuurlijk.’

‘Maar ik ben altijd op alles voorbereid. Alles is hier dag en nacht piekfijn in orde, voor het geval er toevallig een acceptabel jongmens mocht aanbellen. En het is zo’n genot, mijn jongen, zo’n geweldig genot, die enkele keer dat ik de deur open en er iemand staat die *precies* is wat ik zoek.’ Ze bleef halverwege de trap staan, met haar ene hand op de leuning, terwijl ze haar hoofd omdraaide en met bleke lippen tegen hem lachte. ‘Zoals u,’ zei ze en haar blauwe ogen gleden langzaam langs Billy’s lichaam naar beneden, tot aan zijn voeten, en toen weer naar boven.

einde deel 2. Wat voor spannends staat er onze Billy nog te wachten met deze dame die blijkbaar wel heel erg ingenomen is met haar jonge gast? Lees het, volgende maand, in de Kalima, het Blad Der Bladen voor de Student Die Alles Wil Weten!

Soms denk ik wel eens...

- * Als je van zwemmen slank wordt, wat doen walvissen dan verkeerd?
- * Als superlijm werkelijk alles vastlijmt, waarom dan niet de binnenkanten van de tube?
- * Waarom moet je om een waarzegger te bezoeken een afspraak maken?
- * Als het vandaag 0 graden is en morgen wordt het 2x zo koud, hoe koud wordt het dan morgen?
- * Waarom worden mensen meteen geloofd als ze zeggen dat er aan de hemel 400 biljoen sterren zijn, maar als je ze vertelt dat de deurpost pas geverfd is moeten ze voelen?
- * Waarom bestaat citroenlimonade voor het grootste gedeelte uit kunstmatige middelen en zit er in afwasmiddel echte citroen?
- * Leven getrouwde mensen langer of vinden ze dat alleen maar?
- * Is er een ander woord voor synoniem?
- * Als een schizofreen persoon met zelfmoord dreigt, kan hij dan wegens gijzeling veroordeeld worden?
- * Waarom wordt er geen kattenvoer met muissmaak verkocht?
- * Waarom loopt je neus, terwijl je voeten ruiken?
- * Als niets in een teflonpan plakt, hoe zit teflon dan vast aan de pan?
- * Waarom heeft een tankstation dat 24 uur per dag open is een slot op de deur?
- * Waarom worden voor ter dood veroordeelden in de VS steriele naalden gebruikt?
- * Waarom zitten er in vliegtuigen zwemvesten en geen parachutes?(wel in een zweefvlieger)

Casper en Hobbes

door Bill Watterson - Syndicate Bruno Productions

Oosterse Afrikaanse Kring

Cultuuragenda

TENTOONSTELLINGEN

- ***Exit Congo Museum. Een eeuw kunst met/zonder papieren***
24 november – 24 juni 2001, Koninklijk Museum voor Midden-Afrika, Leuvensesteenweg 13, Tervuren
Na een rondreis in het buitenland, zijn 125 'Verborgene schatten' uit de permanente collectie terug in Tervuren. Het museum begint ook aan een actualisering en herinrichting van de vaste verzameling en vroeg aan acht kunstenaars om hun visie te geven over het museum. Dit leidt tot een verrassende wisselwerking tussen etnografische stukken en hedendaagse kunst.
- ***De weg van de krijger doorheen de Japanse kunsten***
23 november – 7 januari, Chinees Paviljoen en Japanse Toren, Van Praetlaan 44, Laken
- ***Roland Berning, Kaoru Yamamoto***
24 december – 28 januari, De Branderij, Bleekhofstraat 24, Antwerpen
- ***Hiroto Fujimoto***
21 december – 23 februari, Eye-See Gallery, Aalststraat 7-11, Brussel
- ***Bibliotheken van de woestijn***
21 december – 20 januari, Fnac, Nieuwstraat 79, Brussel
Fototentoonstelling van J. Guillaud
- ***Cap Vert, van wind, van stof, van oceaan***
21 december – 28 januari, Galerie Verhaeren, Jachtstraat 64, Watermaal-Bosvoorde
Fototentoonstelling van Philippe Deltour
- ***Volk van het zand***
21 december – 28 januari, Galerie Verhaeren, Jachtstraat 64, Watermaal-Bosvoorde
Fototentoonstelling van Isabel Wets
- ***Sahraouis***
21 december – 12 januari, Internationaal Huis, Hoogstraat 139, Brussel

CONCERTEN

- ***Ca Tru Thai Ha***
17 januari, 20u, Vooruit (Domzaal)
Ca Tru is één van de oudste Vietnamese kamermuziekstijlen. Ca Tru Thai Ha zijn leden van dezelfde familie en reeds de vierde generatie Ca Tru vertolkers. Ca Tru zangers werden vroeger vaak vergeleken met Japanse Geisha's.

FILM

- **Sokout (De stilte)**
8 januari, 22u30 en 9 januari, 20u, Stuc, E. Van Evenstraat 2D, Leuven
Regie: Mohsen Makhmalbaf, 1998, Iran

LEZINGEN

- **La Chine**
10 januari, 20u, Palais des Beaux-Arts, Charlerloi (Place du Manège)
door Patrick Mathe
- **Nasr Hamid Abu Zaid**
22 februari, 20u, H.I.V.T., Schildersstraat 41, Antwerpen
Dr. Nasr Hamid Abu Zaid (°1943, Egypte) is in de Arabische wereld bekend om zijn tekstkritische lezing van de Koran en zijn wetenschappelijke benadering van het Islamitisch erfgoed. Hij schreef ook over verschillende Islamitische denkers en stromingen. Na de 'affaire Abu Zaid', waarbij hij werd beschuldigd van afvalligheid van de Islam, werd hij gedwongen Egypte te verlaten. Hij vond onderdak aan de universiteit van Leiden, waar hij als gastprofessor doceert. Hij publiceert veel en wordt soms ook wel de belangrijkste Islamitische bevrijdingstheoloog genoemd.

BUITENLAND

- **Farao's van de zon: Achnaton, Nefertiti, Toetanchamon**
Tot 18 februari 2001, Rijksmuseum van Oudheden, Rapenburg 28, Leiden
- **Contemporary Japanese Ceramics from Saga**
- Tot 14 januari 2001, British Museum, Londen
- **Human Image**
Tot 11 februari 2001, British Museum, Londen
Over de wijze waarop de mens werd voorgesteld doorheen de tijd en de verschillende culturen.
- **No Pay, No Cure**
Tot 11 maart 2001, Tropenmuseum, Linnaeusstraat 2, Amsterdam
Een fototentoonstelling over humanitaire hulpverlening.
- **Snap me one!**
Tot 4 februari 2001, Tropenmuseum, Linnaeusstraat 2, Amsterdam
Afrikaanse studiofotografie.
- **Royer's Chinese Kabinet**
Tot 11 maart 2001, Rijksmuseum, Stadshouderskade 42, Amsterdam
De 18de eeuwse Haagse jurist Jean Theodore Royer was een Chinakenner.
- **Keizers aan de Nijl**
Tot 11 maart 2001, Allard Pierson Museum, Oude Turfmarkt 127, Amsterdam
Egypte in de tijd van de Romeinse overheersing.
- **In Mokum staat een huis**

Tot 1 december 2002, Joods Historisch Museum, Daniël Meijerplein 2-4, Amsterdam
Kennismaken met de hedendaagse Joodse cultuur.

- ***Towards Totalscape***

Tot 14 januari 2001, Nederlands Architectuurinstituut, Museumpark 25, Rotterdam
Hedendaagse Japanse architectuur, stedenbouw en landschapsarchitectuur.

- ***Muziek in de Japanse prentkunst***

Tot 14 januari 2001, Haags Gemeentemuseum, Stadhouderslaan 41, Den Haag

- ***Heka: Magie et envoûtement dans l'Égypte ancienne***

Tot 8 januari 2001, Musée du Louvre, Parijs

- ***Arts d'Afrique***

Tot 30 juni 2001, Musée Dapper, Rue Paul Valéry 35, Parijs

- ***Chine, la gloire des empereurs***

Tot 28 januari 2001, Musée des Beaux-Arts de la Ville de Paris, Avenue Dutuit 1, Parijs

27 jaar Chinese archeologie.

- ***Soundiata Keita, dessins de Konaté Dialiba et paroles de griots***

Tot 15 januari 2001, Musée National des Arts d'Afrique et d'Océanie, Avenue Daumesnil 293, Parijs

Eén van de meest legendarische Afrikaanse koningen uit de 13de eeuw.

Het OAK gaat naar de OPERA!

De Toverfluit

(W.A. Mozart)

Donderdag 11 januari 2001

Afspraak om 19u30 aan de opera (Kouter)!

Leden: 250,- / Niet-leden: 300,-

Inschrijven: tijdens de permanenties in de kelder van de Blandijn

HET AANTAL PLAATSEN IS BEPERKT

Muziek

CINEMA MUSICA DUBBEL-CD

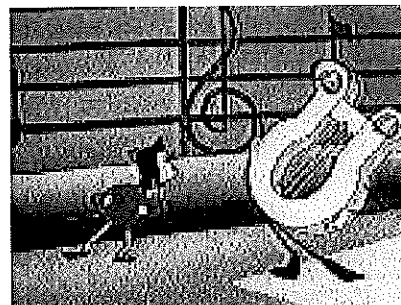
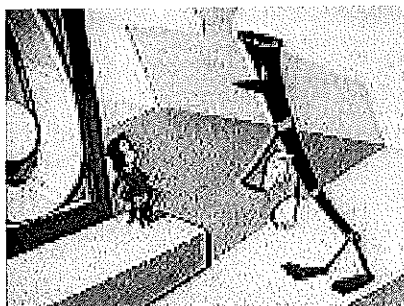
Op zoek naar een passend geschenk voor zij die je het meest dierbaar zijn? De tweede CINEMA MUSICA dubbel-cd is uit, met daarop de mooiste filmthema's en de beste filmsongs. Samen verzameld op twee cd's staan ze garant voor ruim 150 minuten puur luistergenot.

Cd 1 bestaat uit popsongs van o.a. Ronan Keating ('Notting Hill'), Hooverphonic ('Stealing Beauty'), Björk & David Arnold ('The Young Americans'), The Cardigans ('Romeo + Juliet') en Steppenwolf ('Easy Rider').

Klassiekgetinte thema's uit films als '8 ½' (Nino Rota), 'The Piano' (Michael Nyman), 'The Elephant Man' (John Morris), 'Mission: Impossible' (Lalo Schifrin) en 'The Last Emperor' (David Byrne) werden verzameld op cd 2. Natuurlijk zijn ook recente festivalgasten als Hans Zimmer ('Gladiator') en Ennio Morricone ('Novecento') hier van de partij.

Tenslotte brengt het Vlaams Radio Orkest de 'Flicmovie Suite', een speciaal voor de gelegenheid samengestelde medley van thema's uit politiefilms als 'Bullit', 'Serpico' en 'The Usual Suspects'.

CINEMA MUSICA 2 (Ref. 560.906.2) is uitgebracht bij UNIVERSAL MUSIC en kwam tot stand met medewerking van RADIO1/DE MELKWEG en het INTERNATIONAAL FILMFESTIVAL VAN VLAANDEREN - GENT.

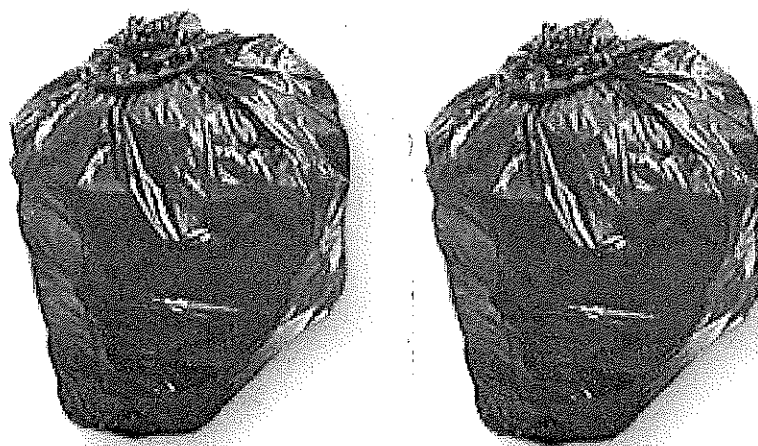

Gedicht

Vuilniszakken

Zoals ze daar 's morgens
op de stoep tegen elkaar
aan geleund, warmte zoekend
in hun plastic jassen
staan te wachten, grijs,
vormeloos, vol afgedankt
leven, tegelijk broos
en weerloos. Je zou ze
weer naar binnen willen
halen, je ouders
wachtend op de bus.

Victor Vroomkoning, 1938

Koken met Alida

... uit de oude doos

In de eerste Kalima van het jaar 1986 vonden we een aantal Afrikaanse gerechten, geschreven door niemand minder dan *Alida Neslo* en haar klasgenootje *Nathalie Demedts*, 2de kandidatuur 'Afrikaanse geschiedenis en filologie' (zoals dat toen heette). Hier volgt een drank uit Noord-Afrika:

Gemberdrank

- 4 l. water
- 200 gr. suiker
- 2 pakjes vanillesuiker
- 1 koffielepel oranjebloesemwater
- 100 gr. verse gember
- 1 citroen

Maak de gemberwortel fijn in een mortier en wikkel het papje daarna in een doekje van fijn gaas katoen.

Doe 4 l. water in een grote ketel, voeg er de suiker, vanillesuiker, oranjebloesemwater en citroensap bij. Laat de gember in het doekje in de vloeistof hangen en breng zachtjes aan de kook.

Na 1 uur koken, laten afkoelen en fris serveren.

Ereleden

Academisch personeel:

Prof. dr. L. François
Prof. dr. U. Vermeulen
Prof. dr. A. M. Musschoot
Prof. dr. E. Moerloose
Prof. dr. Tanret
Prof. dr. H. Deley
Prof. dr. N.S. Kabuta
Geert Castryck
Karel Arnaut

Proseniores:

Prof. dr. U. Vermeulen (1962-1963;
1963-1964)
Prof. dr. E. Moerloose (1967-1968)
Geert Castryck (1998-1999)

Studenten:

Kathy Van Oost (presidiumlid 1998-
1999; 1999-2000)
Milena De Wael (presidiumlid 1998-
1999; 1999-2000)

Studentenvereniging:

Vlaamse Geschiedkundige Kring

Colofon

Deze Kalima kwam tot stand met samenwerking van:

Elke Vervoort
Claire Weustenraed
Sofie Van Den Bogaert
Aagje Eckelmans
Vannessa Broux
Milena De Wael

Hoofdredactie: Astrid Van Kersschaever